

ESPECIAL

MUNICIPALS-05/2023

LLUITA

INTERNACIONALISTA

**VOTA
A LA
GENT
QUE
LLUITA**

Unitat Internacional dels i de les Treballadores-Quarta Internacional (UIT-QI)

Construir l'alternativa d'esquerres al govern PSOE Podem

Aquestes eleccions municipals arriben quan la crisi colpeja fortament la classe treballadora. Una forta pèrdua de poder adquisitiu dels salaris, pensions que no arriben a final de mes, desnonaments, pobresa energètica, creixent bretxa de gènere a salaris i pensions, augment de la precarietat que condemna treballadors/es a caure sota el llindar de la pobresa... mentre les empreses de l'IBEX comandades per la banca i les energètiques obtenen rècord de beneficis. Tot això amb un govern de l'esquerra institucional (PSOE, IU-PCE, Podem) a qui donen suport, ERC, Bildu o el BNG, així com CCOO i UGT.

Els convenis el 2022 es tancaven amb un 2'8% d'augment de mitjana, la inflació pujava un 8'4%, però els aliments ho feien molt més. Els partits de l'esquerra institucional i la burocràcia sindical, que van acordar la reforma de les pensions, acaben de signar amb la patronal una nova pèrdua de poder adquisitiu pels propers tres anys: 10% amb una clàusula d'un increment addicional de l'1% si la inflació puja més. I això després d'haver-se empassat la no derogació de la reforma laboral ni de la llei mordassa, o com han quedat d'aigualides la llei d'habitatge o la del només sí és sí. Ni tan sols hi hagut -malgrat l'emergència de la pandèmia- una regularització generalitzada de treballadors sense papers com la que va fer la dreta al poder.

La crisi econòmica està lluny de ser resolta i no és un sotrac temporal. La temuda estagflació (inflació combinada amb recessió) l'agreuja. La fallida de bancs als Estats Units o de Credit Suisse, amb la sacsejada al Deutsche Bank, el banc més gran d'Europa, són símptomes de la greu malaltia del sistema. No sabem quina forma prendrà el proper episodi, però arribarà: esclat de bombolles financeres, fallida del sistema bancari o dels bancs a l'ombra (fons d'inversió i altres recursos financers), la recessió amb tancament d'empreses, bancarrota dels estats pel deute públic...

I la greu sequera encara pujarà més els preus dels aliments. Els desastres ambientals són una més de les conseqüències d'aquest sistema econòmic capitalista que només es mou pels beneficis d'uns pocs. Abans amb el COVID i ara amb la sequera, els partits institucionals es barallen per veure qui serveix millor a l'empresari del diner ràpid amb els grans mega-projectes que trinxen el territori.

La lluita de classes s'aguditza i el gran capital busca formes més directes d'afrontar-la amb l'extrema dreta (Trump, Bolsonaro, Meloni... o

Vox). Obté els vots l'alta burgesia i també dels barris més empobrits. La lluita contra Vox -i Valents- no és només una lluita ideològica, és sobretot la lluita per donar solucions als problemes més urgents que viuen especialment els barris més humils, on s'imposa el discurs de divisió i enfrontament entre sectors de la classe obrera i amb la petita burgesia. Unir solidàriament la lluita treballadora en aquests barris, pel treball, pels salaris i pensions, per l'habitatge és la clau per impedir que penetri el discurs de l'odi.

Les eleccions municipals, juntament amb les autonòmiques, també es presenten com un preàmbul de les generals de final d'any. En les enquestes el PP i VOX sumen majoria per formar govern. La patronal no força la màquina, no demana eleccions anticipades, perquè probablement els beneficis que avui té no serien possibles amb una política més agressiva que provoqués la mobilització social. Espera que caigui el govern com a fruita podrida, abandonada per sectors de la classe treballadora que havien confiat en ells i veuen caure les condicions de vida.

L'absència d'una resposta des de l'esquerra a les polítiques del Govern PSOE-IU/Podem deixa l'extrema dreta com a referent d'oposició i obre el pas al Govern PP-Vox. Cal donar expressió política al legítim rebuig de la classe obrera i la joventut al Govern «progressista». El projecte de Sumar passa per ser l'enèsima refundació del Partit Comunista, un projecte cada cop menys alternatiu i més escorat i complementari del PSOE. Cal unir a les forces que reivindiquen la ruptura amb la monarquia i el capitalisme en un Front de Treballadors/es i els pobles.

La nostra força és al carrer i a la mobilització, que pot fer girar la truita. Alhora, escons o regidories poden fer d'altaveu de les lluites i contribuir a construir una política revolucionària. En aquestes eleccions presentem companyes i companys de Lluita Internacionalista en candidatures a Girona, Vilafranca, L'Hospitalet de Llobregat i Barcelona, en llistes amb la CUP i a l'Alternativa d'Esquerres de L'Hospitalet. Són una crida a l'organització i la mobilització. Vine a construir l'alternativa amb nosaltres!!

Per candidatures de ruptura, altaveus de les lluites

S'acosten les municipals i, com a Lluita Internacionalista, participem de candidatures de coalició de moment a Barcelona (CUP-L'alternativa) i a L'Hospitalet (Alternativa d'Esquerreres de L'H), amb companyes en ambdues llistes. Això comporta una sèrie de consideracions que volem exposar ara, abans de que entrem en campanyes electorals.

Per què volem presentar candidatura?

Hi hauria uns objectius bàsics: 1) impulsar la **mobilització i l'organització** a nivell de la ciutat –no només referida a temes municipals–, és a dir, estar al servei i ser altaveu de les lluites i les mobilitzacions als barris, centres de treball i estudi. 2) **Fer propaganda** de propostes polítiques de **ruptura amb el capitalisme i l'Estat**.

L'objectiu doncs, no és l'obtenció del màxim nombre de regidories **si el preu és la dissolució del programa i quedar atrapats/ades en la lògica dels grans partits institucionals**, sinó treballar sense cap sectarisme entre tots els sectors des de la nostra posició. Per això descartaríem acords amb ERC o Comuns, partits que tenen responsabilitats de govern sigui a Catalunya o a l'Estat, governs a qui caldrà qüestionar la seva política i la manca de solucions per la gent treballadora.

No hi ha temes que no es puguin discutir «perquè no són de competència municipal». Si un tema com la lluita contra l'atur, la intervenció del mercat de l'habitatge, la defensa de la Sanitat Pública, o la

solidaritat internacional amb la lluita d'un poble no és competència directa de l'ajuntament, ho expressem en forma de resolució instant a qui correspongui a resoldre el problema, però no deixem de fer-ho.

No deixar-nos engolir per la institució. Sovint el problema que tenim és que la dinàmica institucional ens marca l'acció de la nostra regidor/a. No pot ser anar al darrere de cada punt que ens proposen. El càrrec ha d'estar al servei de les lluites i no que la candidatura corri darrere del que li demanen als regidors/es. Per això:

1) Marcar l'agenda nosaltres, al servei de la lluita de classes al municipi i en general. Això vol dir que posem els punts que creiem que corresponen a les necessitats i preocupacions de la nostra gent.

2) Assumir que moltes qüestions de l'agenda oficial no les podrem respondre i ens limitarem a abstenir-nos o votar en contra.

3) Parlem a la gent treballadora. No mirem de «convèncer» els altres regidors/es. Si podem reproduïrem les intervencions de la nostra regidora en fulls cridant a la classe obrera, joventut i sectors populars a la mobilització.

Cal un programa transitori

No perdem els referents polítics d'una candidatura que se situa dins l'esquerra revolucionària, transformadora, anticapitalista, feminista... Cal trobar l'equilibri entre els trets polítics essencials que defineixen la candidatura i que no es poden perdre i la resposta a les reivindicacions més immediates.

Aquesta seria la tasca del **programa d'acció o programa transitori** que hem de treballar. N'avancem un esbós:

1.- Abolició de la Monarquia i el Règim del 78. Defensa del dret d'autodeterminació dels pobles. Reivindicació del referèndum de l'1 d'octubre i la vaga general del 3 d'octubre. República catalana i repúbliques a l'Estat. Solidaritat entre pobles.

2.- Aturar la repressió. Prou repressió, ni de l'Estat ni del Govern de la Generalitat, ni contra l'independentisme ni contra les lluites dels moviments socials. Abordatge dels casos que afecten directament el municipi, com ara l'esclarament de l'assassinat de Pedro Álvarez a L'Hospitalet.

3.- Defensa de salaris i pensions. Pujades d'acord a l'IPC real i responsabilitat directa en què es facin efectives pels treballadors i treballadores municipals. Defensa de les mobilitzacions dels i de les pensionistes. Suport a la Marea Pensionista de Catalunya. Suport al sindicalisme alternatiu.

4.- Llitem contra els tancaments i els acomiadaments. No es pot seguir desertitzant el teixit industrial. El tancament de Nissan, el més gran que s'ha fet a Catalunya, va deixar milers de treballadors/es al carrer, molts i moltes dels nostres municipis. El nostre compromís és contra els tancaments i els acomiadaments proposant, quan convingui, la municipalització o nacionalització sota control de les treballadores.

5.- Llitem contra la precarietat. Defensa del treball fixe. No a la subcontractació. Remunicipalització dels serveis municipals externalitzats. Treball amb el sindicalisme alternatiu.

6.- Defensa de l'Educació, la Sanitat i els Serveis Socials públics i amb gestió pública. Suport a la lluita veïnal i dels i de les treballadores dels hospitals i CAPs del municipi. Ampliació de recursos per reduir llistes i millorar atenció. Més recursos pels CAPs.

Defensa de l'Educació Pública. Recursos públics per a l'Educació Pública. Per una xarxa pública única i gratuïta, de bressol fins a universitat i l'educació de persones adultes. Supressió gradual dels concertats i que els centres puguin passar a ser públics.

Municipalització de Serveis Socials com el SAD i socio-sanitaris com les residències de gent gran.

7.- Aturem l'especulació immobiliària i els desnonaments. Suport a la lluita del Sindicat de Llogateres i de moviments específics del municipi, com ara el de «No més blocs» a L'Hospitalet. Impulsar la mobilització contra els desnonaments, per una política de pisos públics amb lloguer social. Sancionar a les entitats financeres i grans tenedors que tinguin pisos buits, i obligar-los a posar-los en lloguer social.

8.- Contra la pobresa energètica i en defensa dels serveis bàsics d'habitatge. Exigència d'intervenció de preus i nacionalització de les energètiques, així com municipalització de l'aigua, per assegurar que ningú es queda sense subministraments bàsics.

9.- Per una defensa ambiental. Per un transport públic i sostenible, amb millores de la xarxa municipal i metropolitana. Per això, fem nostra la lluita contra l'ampliació de l'aeroport del Prat i altres macroprojectes. Inversions en climatització de les escoles bressol i escoles d'infantil i primària i de persones adultes públiques, tot reclamant la inversió corresponent als instituts i altres centres dependents de la Generalitat.

10.- Contra tota discriminació. Derogació de la Llei d'estrangeria. Regularització Ja! Tancament dels CIEs. Empadronament dels i de les treballadores migrants en les ciutats que no ho tenen. Plens

drets polítics i laborals. Llitem contra el racisme i tota discriminació.

11.- Compromís amb la lluita del moviment feminista i LGBTI. Contra tota discriminació laboral, llitem contra la bretxa de gènere en salaris i pensions, començant per la dels treballadors i treballadores municipals. Contra tota agressió masclista i homòfoba.

12.- Solidaritat amb les lluites de la classe obrera i els pobles. Compromís solidari amb les lluites de fora del municipi, sigui a Catalunya, l'Estat espanyol o internacional. La solidaritat és la nostra principal arma.

Josep Lluís del Alcázar

Girona

GUANYEM GIRONA, un gir a l'esquerra es fa necessari

GUANYEM GIRONA

Guanyem Girona neix l'octubre de 2018 de la confluència de diverses forces polítiques i socials sobiranistes i d'esquerreres de la ciutat de Girona, entre elles Lluita Internacionalista. A les eleccions del 2019 va quedar en segona posició amb 8.311 vots, aconseguint treure 6 regidores. Els seus òrgans més participatius són el Consell Polític i l'Assemblea.

Quant a la seva actuació al consistori durant el període 2019-2023, Guanyem Girona ha exercit d'oposició ferma amb propostes alternatives i mocions de lluita contra la desigualtat social (habitatge, educació, ocupació ...) davant la inoperància de la política municipal de Junts i ERC, actual govern municipal, que s'han centrat a fer de la política municipal la preservació de la Girona burgesa, l'escanyament salarial als i les treballadores municipals i la falta de fermesa per la municipalització d'alguns serveis externalitzats. Tan sols ha faltat que les propostes de Guanyem es complementessin amb un impuls a la mobilització al carrer per respondre amb les mateixes reivindicacions per anar construint l'alternativa política.

Enguany Guanyem Girona presenta una candidatura renovada i majoritàriament jove, menys els dos primers llocs que repeteixen en Lluç Salellas i la Cristina Andreu. La candidatura ha volgut ser plural en persones, no tant en organitzacions, on la CUP ara per ara té un pes específic. El company Miquel Blanch de LI forma part de la candidatura com a suplent.

Guanyem Girona ha de servir com eina per a la transformació de la ciutat des de baix. No necessita virar el seu discurs ni la seva campanya per cercar el beneplàcit de gent que era del PSC, ICV, Junts o ERC. Els barris de la classe obrera seran clau en els resultats de les eleccions, i aquí veurem com ha incidit Guanyem en aquests quatre anys.

S Miquel Blanch i Solé

Pare i avi, viu a Girona i milita a Lluita Internacionalista des dels seus inicis.

Mestre d'escola d'adults jubilat i sindicalista del Corrent Crític d'Opinió «Per un gir sindical a l'esquerra» de CCOO com delegat sindical. Activista a organitzacions assembleàries com la Mesa de l'Educació d'Adults de Catalunya, la Plataforma Aturem la Guerra, la Plataforma Antirepressiva, l'Espai Antiracista... Impulsor de la unitat en la lluita i la solidaritat obrera com a Girona+ neta, AJ Ruz, Panrico, Movistar, Pensionistes...

Participà en 4 combois d'ajuda humanitària al sindicat miner de Tuzla a la guerra d'independència de Bòsnia (1994); a Palestina va estar a la delegació catalana per l'1 de maig a Gaza amb sindicalistes en «Trenquem el bloqueig a Gaza» (2007).

Candidat en coalicions de l'esquerra revolucionària, a les eleccions generals amb *Iniciativa Internacionalista* (2009), a autonòmiques encapçalant *Des de Baix* (2010) i amb *CUP-Crida constituent* (2015), i a les municipals amb *Lluita Internacionalista*, *CUP-Crida per Girona* (2015) i amb *Guanyem Girona* (2023)

Participa a l'Assemblea de *Guanyem Girona* des del 2018 i al *Nucli Paulo Freire* de la UdG.

El manifest, una eina poc participativa

Dijous 30 de març es va celebrar, al Teatre Municipal de Girona, la presentació del Manifest de Guanyem Girona amb els primers 100 signants. Poca classe obrera, força expolítics i gent de la cultura gironina. Gran presència de gent en l'acte i una posada en escena original.

LI va mostrar la seva disconformitat en el procés d'elaboració i consecució del Manifest, on no s'ha deixat participar a l'Assemblea i ha estat un element de precampanya exclusiva de la Permanent, on es visibilitza un gir cap al centre-esquerra i sense cap afirmació a la classe treballadora. Les que treballem i ens activem per la revolució permanent, l'anticapitalisme i la independència, **ens decep** no sentir a cap dels discursos en l'acte i en el manifest la paraula «treballadora», si, en canvi, «persones», «ciudadania»... força reiteratiu. Cada paraula té les seves connotacions, i si des de l'esquerra no ens l'apropriem i la fem nostra en els discursos o manifestos, serà o és ja l'extrema dreta xenòfoba que l'està utilitzant als barris de classe treballadora de la ciutat per fer una rentada de cara al feixisme, construint un discurs municipalista que superi les categories de dreta i esquerra.

La classe treballadora ha de votar GUANYEM GIRONA

Malgrat això, ara per ara, Guanyem Girona és la candidatura que pot generar una política de classe i una lluita per la desigualtat social en l'àmbit local. Lluitarem per tal que siguin els pilars de l'acció política i s'arraconin discursos oportunistes i electoralistes. Des d'aquí fem una crida a tota la militància i simpatitzants de Guanyem i a la classe treballadora per tal que no caiguin en el parany de la política «possible» i **es vagi a votar Guanyem Girona.**

GUANYEM GIRONA

L'Hospitalet de Llobregat

"L'Hospitalet que lluita"

El Govern a l'Ajuntament de l'Hospitalet

L'Hospitalet de Llobregat és la segona ciutat de Catalunya amb una població empadronada d'uns 279.000 habitants. La població real no es pot saber, ja que l'Ajuntament no permet l'empadronament sense un contracte de lloguer o de propietat i són moltes les persones migrades que es veuen en la necessitat de llogar una habitació i no es poden empadronar.

L'Hospitalet va créixer de manera explosiva entre 1920 i 1980 per onades migratòries del sud de l'estat espanyol i sense una ordenació del territori ni dels serveis necessaris. Forma part de l'anomenat cinturó roig de Barcelona perquè van ser les lluites i les mobilitzacions i moviments socials i sindicals passats de les veïnes les que van aconseguir una ciutat digna.

Va ser aquella situació de lluita la que va portar al govern de l'Ajuntament al PSC-PSOE amb el suport explícit (ja des del mateix govern o des del Ple de l'Ajuntament) dels partits a la seva esquerra.

Així doncs, ha estat governada els últims 45 anys pel PSC-PSOE sense pràcticament oposició, ja que ha sabut crear una bona xarxa mitjançant polítiques clientelistes. A més és l'únic Ajuntament de Catalunya que es regeix per la llei de grans municipis, això vol dir que la Junta de Govern és executiu i no té la necessitat de portar a terme el que s'aprova en el Ple. Això debilita encara més a l'oposició.

Aquest PSC-PSOE és el mateix que ha governat l'estat espanyol 26 anys dels 45 anys que van de 1978 fins ara (que fa 5 anys que governa), alternant-se amb el PP. I que ha governat 7 anys la Generalitat. L'anterior alcalde de l'Hospitalet, Celestino Corbacho, va ser ministre de Treball amb Zapatero i autor de la reforma laboral del PSOE, que va aprofundir l'anterior del PP. El PSOE és un partit d'àmbit estatal, corresponsable de les normatives que ha aprovat o que no ha derogat.

Governar pels especuladors, no per una vida digna dels ciutadans.

L'especulació immobiliària forma part del passat i del present de la zona formada per Barcelona i els municipis que estan a tocar o propers i, on vivim aproximadament la meitat de la població de Catalunya. En el passat, la immobiliària de l'alcalde franquista de Barcelona, Porcioles, va ser la promotora fraudulenta del barri de Bellvitge, que si les veïnes no ho haguessin parat, hauria tingut el doble de blocs. La participació de les autoritats en l'especulació immobiliària va enfonsar les seves arrels en la dictadura franquista.

L'Hospitalet és una de les ciutats més denses d'Europa. La desindustrialització de zones importants

de la ciutat proporcionen nous terrenys per a l'especulació i no per a crear zones verdes, de serveis i d'habitatge social que són necessaris per a una vida digna a la Ciutat. La planificació urbanística a la Ciutat està pensada per a oferir el que Barcelona ja no pot, grans blocs d'habitatges a preus de mercat, apartaments turístics, hotels, ampliació de la Fira...

Un dels grans projectes contra el que estem lluitant és el del PDU, ara Bio-Pol Gran Via, que preveu la construcció de 26 torres de gran alçada en lloc d'un gran parc a la llera del Llobregat, entre altres de menors, i amb plataformes veïnals en contra. La complicitat de l'Ajuntament i en particular de l'Agència de Desenvolupament Urbà de l'Hospitalet en la promoció, assessorament i impuls de l'especulació immobiliària és notòria. Els canvis urbanístics que proposa l'Agència no han de passar pel Ple de l'Ajuntament i els aprova directament la Junta de Govern.

L'Hospitalet és la cinquena ciutat de l'Àrea Metropolitana de Barcelona amb renda familiar més baixa després de Badia del Vallès, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs i Sant Vicenç

dels Horts (dades de 2010). En altres paraules, hi ha pobresa que es concentra a determinats barris. Els Serveis Socials de l'Ajuntament estan amb baixes dotacions de personal i de finançament i estan privatitzats en la major part. Obtenir cita prèvia pot costar setmanes, mesos o directament resultar impossible. L'Ajuntament posa dificultats, endarrereix o impedeix l'empadronament de persones sense papers, de persones sense llar o de persones sense títols de propietat o de lloguer de la llar. Els certificats de vulnerabilitat per ajornar o impedir desnonaments en llars amb nens o persones vulnerables s'endarrereixen o no arriben a temps. Els certificats d'arrelament, complint els requisits, es cobren. Sense empadronament no es té dret a la sanitat. D'aquestes maneres l'Ajuntament afegeix penalitats a la pobresa i promou, de fet l'economia submergida.

A l'Hospitalet la pobresa, l'atur, l'especulació immobiliària i els serveis públics atrinxerats darrere una línia de treballadors de seguretat es conjuminen en contra de la població. Des de la pandèmia, el tancament dels serveis públics s'ha disfressat de digitalització, amb telèfons que no responen o webs que no funcionen, i la impossibilitat de ser atesos

	<p>3 Anna Morelló Just</p> <p>Química, docent de secundària durant 35 anys i formadora de l'ICE de la UAB.</p> <p>Ambientalista</p> <p>Sindicalista Militant de LI</p>		<p>8 Cris Darriba</p> <p>Gallega, a L'Hospitalet des de 2010. Arquitecta. Activista estudiantil, per l'habitatge i LGTBI</p> <p>Comitè de solidaritat amb revolució siriana i amb les dones i pobles de l'Iran.</p> <p>Militant de LI</p>
<p>14 Victor Messeguer Espada</p> <p>Ha treballat a la construcció i actualment a l'administració pública.</p> <p>Sindicalista Militant de LI</p>		<p>15 Josep Lluís del Alcázar Fabregat</p> <p>Professor, va ser portaveu dels 9 del Palau, davant acusacions per l'1 d'octubre 2017.</p> <p>Sindicalista.</p> <p>Dos cops lliurant ajuda als sindicats ucraïnesos durant guerra.</p> <p>Militant de LI</p>	

sense una cita prèvia que no et donen presencialment i que no pots obtenir telemàticament. Ha passat als Serveis Socials, al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) o al Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE), a la Seguretat Social i a la Sanitat d'altres maneres. Mentrestant, el govern del PSOE augmenta la repressió de la protesta passada, actual o futura. Permet l'especulació immobiliària, o la dels bancs, o l'energètica, o la dels aliments. La crisi ambiental, pandèmies o crisis econòmiques com la del 2008 està colpejant la població de l'Hospitalet i l'actual Ajuntament només està pendent que els interessos econòmics no resultin perjudicats.

Organitzar les lluites del carrer i ser-ne el seu altaveu a l'Ajuntament.

La tradició de lluita no s'ha perdut a l'Hospitalet. Això ho demostra la quantitat de plataformes en defensa del territori i dels serveis públics. A partir del moviment del 15M es va veure la necessitat d'organitzar-nos per unir aquestes lluites en una candidatura a les eleccions municipals i poder portar-les al Ple de l'Ajuntament.

El resultat va ser la candidatura, en les eleccions del 2015, de la CUP-PA, que va aconseguir un regidor i de la que nosaltres també en vam formar part.

Per problemes interns entre les persones que conformen la CUP de l'Hospitalet i els que ens agrupaven sota el PA, no vam poder repetir l'experiència en les eleccions del 2019.

Però, vam considerar que no podíem marxar cap a casa i que era necessari continuar intentant unir les lluites i defensar els drets i les serveis per a una vida digna. Així es va constituir Alternativa d'Esquerres de l'Hospitalet de cara a les eleccions del 2019, però amb una visió de futur.

La pandèmia de la covid ens va paralyzar l'activitat general de l'espai, però cadascú va seguir la lluita en els seus espais.

Superada la pandèmia aprofitem en assemblea la necessitat de seguir el treball que aquella va interrompre. Això es concreta en presentar-nos en les actuals eleccions municipals amb un intent de fer-ho amb altres forces polítiques com la CUP, sector d'en Comú-podem. Per diferents raons en cada cas, les converses no es van concretar en projecte compartit.

Qui forma l'espai d'Alternativa d'Esquerres de l'Hospitalet i què defensa

Som un grup de veïnes compromeses que participen de forma activa en els moviments socials i estem preocupades pel futur de la ciutat. Des d'un model participatiu de totes les persones que hi viuen, per uns serveis públics de qualitat i per una seguretat que res té a veure amb les forces de seguretat, si no tot el contrari.

Aquest és un espai polític, en constant construcció, que compta amb el suport d'organitzacions com Lluita Internacionalista i Som Barris, i vol ser una alternativa, no només al Govern local i al model de ciutat del PSC, sinó a les seves fórmules de participació política municipal i de representativitat democràtica obsoletes, estem segures que es pot fer política local d'una altra manera.

Per què estem convençudes que seria molt positiu per a l'Hospitalet de Llobregat la continuïtat, la consolidació i la transversalització d'un projecte polític ampli, divers i obert, que prioritzi la visió local i municipalista, i les polítiques adreçades a assolir vides dignes dins d'una ciutat digna.

Volem canviar el fons i la forma de la representativitat política municipal. Consolidar un espai polític que continuï aportant altaveu, recursos i suport a les mobilitzacions socials de la ciutat. Volem ser una eina que pugui aglutinar o reunir a les activistes de la nostra ciutat i a les veïnes organitzades.

Volem construir l'Hospitalet de Llobregat des dels nostres barris per erradicar la pobresa i la desigualtat, recuperar la memòria obrera i el patrimoni local, protegir la natura, municipalitzar els serveis bàsics, apostar per una sanitat i educació 100% públiques i universals, unes pensions dignes i generar noves formes de relacionar-nos i convida entre totes, respectant la diversitat sexual i cultural de totes les persones que viuen a la nostra ciutat.

"Construïm la Vilafranca valenta"

Vilafranca del Penedès és una de les anomenades ciutats mitjanes. Es troba situada a mig camí entre les capitals de Barcelona i Tarragona, però amb una dependència clara envers de la ciutat de Barcelona.

D'ençà de la recuperació de la «democràcia» ha estat governada quasi ininterrompudament pel PSC o per l'anomenada Sociovergència que poc han fet per pal·liar les greus mancances heretades del franquisme.

És en aquest context d'immobilisme polític que el juny del 2002 es presentava públicament un nou projecte per a Vilafranca: la Candidatura d'Unitat Popular. Els seus reptes: la transformació i la justícia social, el feminisme i la independència dels Països Catalans.

Vint anys després, ens trobem que moltes d'aquelles lluites que van impulsar la creació de la CUP a Vilafranca continuen vigents i sense resoldre. Al contrari. El problema de l'habitatge s'ha agreujat passant de ser un objecte de mercadeig a ser un objecte d'especulació i de discriminació racial. La participació veïnal en la presa de decisions que afecten el dia a dia local és minsa per no dir nul·la, el dèficit en la xarxa de transports comarcals i intercomarcals (entre les comarques que conformen la Vegueria Penedès) és flagrant i els atacs i la desídia envers la llengua i la cultura del País són manifestos; representats en el primer dels casos pels partits de dreta i en el segon per la Sociovergència i la seva passivitat en la defensa ferma dels nostres valors com a País.

Per aquests motius, creiem que continua sent necessària la presència de la CUP a l'ajuntament.

9 Jose Antonio Barberà Molina

Jubilat de Correus i Telègrafs
Activista del Sindicat de Llogateres de Vilafranca

Perquè cal posar el poble al centre de l'acció política, perquè cal anar cap a una economia veritablement social i sostenible i perquè cal continuar lluitant per l'alliberament social, de classe i nacional.

És per això que proposem dedicar un 2% del pressupost municipal a la creació d'habitatge social municipal. Volem crear una empresa pública de serveis municipals amb un control directe i democràtic des de l'Ajuntament. Volem capgirar el patriarcat apostant per unes polítiques feministes transversals. Volem garantir el dret a l'empadronament de totes les persones que visquin a Vilafranca, vinguin d'on vinguin. Volem garantir la participació ciutadana amb una regidoria de barris i taules específiques en àmbits rellevants que permetin fer consultes i referèndums entre la ciutadania.

I és que fa temps que vam perdre la por. Fa temps que ni renunciem ni claudiquem. Fa temps que tenim somnis.

És ja temps de fer realitat aquests somnis. I els farem realitat comptant amb tu, amb tots vosaltres.

Barcelona

Vota la "Barcelona que lluita"

A les properes eleccions, els indecisos augmenten, decepcionats de Comuns. Es tem que es torni a l'elevada abstenció de quasi el 34% del 2019. Les enquestes parlen d'un empat tècnic entre Colau (Comuns) i Collboni. Darrera segueixen Maragall (ERC) i Trias (Junts amagat i volent reviure CiU). Comuns, PSC i ERC, van intercanviant cromos en els pressupostos d'Estat, Generalitat i Ajuntament de Barcelona. Tampoc no amaguen què seguiran impulsant: Trias i Collboni, partidaris de l'ampliació de l'aeroport -amb més turisme i menys cura de l'entorn-, amb Maragall arrossegat per l'acord de pressupostos; Comuns ja ha compromès la *Copa Amèrica de Vela* i fa tota mena de concessions al *Mobile World Congress*, malgrat que al 2023, amb l'elevada precarietat, es va haver de comptar un jove mort en accident laboral. El PSC del 155, amb l'exalcalde Joan Clos president el lobby de propietaris Asval fundat per Blackstone. No dubtem el que pensa quan diu voler tornar «Barcelona als millors anys». Trias promet «catifes vermelles als empresaris», i s'alarma perquè amb un sou de 3000 euros no es pot arribar a fi de mes!???, deixant ben clar quina classe vol defensar. Del PP, C's, Valents -que s'ha empassat un altre tros de C's- i Vox, no calen comentaris.

Tots ells votant junts -amb C's inclòs- l'ampliació del port de creuers a 2018, reflecteixen la continuïtat del que han construït: aquesta Barcelona d'aparador, de monocultiu turístic i precarietat com a cares de la mateixa moneda; una Barcelona que es ven i expulsa a les veïnes. Només la candidatura *CUP-L'Alternativa*, de la que formem part, rebutja aquest model econòmic i urbà i reivindica la lluita nacional, volent respondre a les necessitats dels i de les treballadores i apel·lant a l'única cosa que pot fer-ho possible, tal com diu el lema de la campanya, a la *Barcelona que lluita, per construir L'Alternativa*.

Encarem aquestes eleccions, amb una realitat molt dura. Segons dades de l'informe AROPE, el 21,5% dels barcelonins es troben en situació de pobresa -1 de cada 5!!- i entre ells, un 12% dels qui treballen -apart dels qui ho fan en l'economia submergida-. Les diferències de classe s'han

agregat després de la COVID i la diferència entre els barris més pobres -Torre Baró, Ciutat Meridiana i Vallbona- i els més rics -Pedralbes- és de més de 26.000 euros de renda mitjana anual dels veïns. El procés de **desindustrialització i conversió en serveis**, amb la precarietat i sous baixos aparellats, ve de lluny, aprofundint-se amb dels primers governs municipals del PSC-PSUC -actual ICV, present en tots els governs municipals excepte amb Trias-, aprofitant un moment de crisi del sector industrial, però ha seguit amb els següents, fins ara mateix amb la passivitat municipal de Comuns-PSC, contra el tancament de la Nissan.

Però si la pobresa creix als eixos Llobregat i Besòs, la **gentrificació** es multiplica en tot el centre -amb bosses de pobresa al Raval i Barceloneta-. Amb una població empadronada de 1,6 milions de persones, la ciutat rep cada any **10 milions de turistes** -un procés també iniciat fa molt amb el PSC de

Maragall, però en el qual CiU de Trias no es va quedar curta amb obres com la marina per a iots de gran es-lora...-. Així,

s'encareixen els preus dels pisos, empesos pels pisos turístics, amb un 30% de barcelonins que no poden accedir al lloguer -preu mitjà de 1.026,86-, ja que cal quasi tot un SMI per a pagar-lo. Els fons voltor, -com ara Blackstone que té més

de trenta blocs a la ciutat- expulsen els veïns amb la tècnica de no renovar contractes o presentant unes pujades inassolibles, per a després vendre'ls. Això ha generat els «**desnonaments silenciosos**», que se sumen als 2.000 desnonaments judicials anuals, la major quantitat de l'estat.. Amb un 2% d'habitatge públic, el jovent es veu impossibilitat de tenir la seva pròpia llar.

Tampoc a nivell de drets i llibertats sortim gaire ben parats. Si a Barcelona 1 de cada cinc persones es migrada, a més de les dificultats per tenir feina o habitatge, no hi ha aquesta proporció ni a l'ajuntament ni a cap servei públic. En canvi, **una persona racialitzada té set vegades més possibilitats de ser identificada per la guàrdia urbana**. Una GU que va aplicar amb contundència les multes de la

Ilei mordassa durant la pandèmia –de la ma de Batlle del PSC, i que Collboni ens promet que continuï si guanya!-, i que malgrat les promeses, manté els antiavalots sota el nom nou d'UREP. L'Ajuntament de Comuns tampoc ha estat a l'alçada en els **drets nacionals: durant el 2017, Comuns en solitari, no va facilitar espais pel referèndum, però sí que va demanar l'exèrcit per a desinfectar la Fira**, davant la indignació de bombers que ni havien estat sol·licitats. De la mateixa manera que corren a **rebre el rei**, ja sigui en els atemptats de les Rambles o ja sigui en el Saló de l'Automòbil o el Mobile, per deixar palès el seu suport al règim del 75.

Aquesta política, de la Barcelona aparador –potser el més gràfic va ser Janet Sanz, d'ICV, fent pintar carrers de l'Eixample durant la COVID, quan a la vegada, a la seva regidoria tenia el metro i busos que anaven plens a vessar-, repressora i privatitzadora, té el seu correlat en la mateixa estructura de l'Ajuntament. Un entramat d'empreses, concessions i subcontractacions (la major, l'escandalosa de neteja, amb 287 M• anuals durant vuit anys, un total de 2.300 M• que al 2021 es va lliurar a les multinacionals de la ja sancionada FCC, Valoriza, Urbaser i a la Cespa del Ferroviari, de Florentino), que reflecteixen el grau d'externalitzacions al que s'ha arribat. Una política iniciada pel PSUC-ICV i ERC en temps del tripartit, on s'externalitzaven serveis, sobretot socials, molts dels quals marxaven amb les treballadores, constituïen cooperatives que càrrecs dels dos partits encapçalaven. Però ningú ho ha aturat, al contrari, quan van assumir Comuns parlaven de que calia tenir cura «d'aquest jardí» d'empreses del tercer sector i «sense ànim de lucre», com ara Suara. Només que a les multinacionals de neteja, Comuns-PSC, han afegit el 2020, en la segona gran despesa, la del SAD, a *Servisar-Domusvi*, un fons d'inversió –amb comptes a paradisos fiscals- que ha desbancat ACS i Sacyr que ja abans havien fet fora l'ONG *Associació Benestar i Desenvolupament (ABD)*, en el servei d'atenció a la nostra gent gran!!! I totes amb un denominador comú: contractes precaris, condicions laborals i sous miserables –majoritàriament femenins-, que junt amb la manca

8 Marga Olalla Marfil

Treballadora durant molts anys a l'ajuntament, ara jubilada i encara membre actiu de col·lectius dels serveis socials, així com del suport donat per CGT.

Solidària amb les lluites, va viatjar a Ucraïna a portar ajuda humanitària a sindicats i col·lectius antiautoritaris.

S M. Esther del Alcázar i Fabregat,

Mestra jubilada, sindicalista que, com la Marga ha participat del suport als sindicats Ucraïnesos, com vam fer a Bòsnia, Tunis o Palestina.

de pressupost, empitjoren la qualitat dels serveis al veïnat, i carreguen el seu funcionament sobre els i les treballadores.

Igual que només la lluita ha aturat desnonaments, sigui amb la PAH o amb el Sindicat de Llogateres, les lluites per reinternalitzar serveis i treballadores, han estat una constant. En alguns casos s'ha aconseguit per acord polític amb la *CUP-Capgirem*, com el SARA, d'atenció a les dones maltractades; en d'altres portant el municipi «d'esquerres» de Comuns-PSC a judici, i havent hagut de vèncer

misos polítics. Per defensar salaris i pensions, lluitar contra els tancaments i els acomiadaments, contra la precarietat, defensant serveis 100% públics i per tant, fent bandera de la municipalització i reinternaltzació de tots ells. Aturant l'especulació, els desnonaments i la pobresa energètica, exigint tant l'intervenció de preus com la nacionalització de les energètiques i municipalització de l'aigua. Per una defensa ambiental, un transport públic, suficient i sostenible i per tant, fent nostra la lluita contra l'ampliació de l'aeroport i d'altres macroprojectes. Contra el racisme i tota discriminació, exigim la derogació de la Llei d'estrangeria i el tancament del CIE, pels plens drets polítics i laborals. Ens comprometem amb la lluita del moviment feminista i LGBTI, les discriminacions laborals i la bretxa de gènere en salaris i pensions, començant per la dels treballadors i treballadores municipals. Contra tota agressió masclista i homòfoba. Per aturar tota repressió, contra la Monarquia i el Règim del 78, en defensa dels drets nacionals i, tal com diu el programa de la CUP-L'Alternativa, tot el suport al trencament de l'agermanament amb Tel Aviv -lluita de la que vam ser part activa- i qualsevol altra ciutat que segregui. Nosaltres ampliem a la solidaritat -la nostra principal arma- amb les lluites de la classe obrera i els pobles d'arreu.

també el seu recurs perquè no acceptaven la sentència favorable a les treballadores, com el SAS-ABITS d'atenció social a les prostitutes. Però han estat les lluites majoritàriament agrupades en **Municipalitzem**, les que han donat fruits, com els educadors de l'APC, malgrat tardessin 5 anys! O la d'ara, des de finals d'abril per aturar 5 acomiadaments del SAS-ABITS esperant que també siguin internaltzades, o les que encara porten el SAD, SISFAM, SASSEP, SAH, el CUESB... de serveis socials, també la dels de cultura i del lleure, les sales de lectura de Biblioteques o cuineres de les escoles Bressol municipals. **I a Municipalitzem**, trobem la nostra candidata, Marga Olalla.

El programa de la CUP-L'Alternativa, ens permet seguir defensant els que son els nostres compro-

Per tot això organitza't i combat amb Lluita Internacionalista

I el 28M: Vota a la CUP-L'Alternativa, la Barcelona que lluita!!

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: ES64 2100 3459 3821 0022 0515 (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001. Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

Aquí ens trobaràs

✉ LUCHAI@TELEFONICA.NET

📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)

🐦 [@LUCHAI](https://twitter.com/LUCHAI)

📘 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

